

fastholdt det Forslag, vi have stillet under Nr. 22 til § 11. Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg, forinden jeg gaar over til at fremstille disse Grunde, bemærke, at jeg hører hjemme paa en Egn, hvor der har været rig Leilighed til ikke alene at sætte sig ind i, hvad der angaar Vandløb, men ogsaa til at føle Trykket af de Udgifter, som store Reguleringer ofte have ført med sig. Der løber nemlig gennem denne Egn en stor Å, som hedder Susaa. Den blev i 1859 reguleret paa en kortere Strækning, og Udgifterne dertil beløb sig til mellem 4 og 5,000 Kr. Disse Udgifter bleve fordelte paa et lille Omraade af Participanter, saa at der af enkelte Bøndergaarde blev udredet fra 100 til 150 Kr. Denne Regulering viste sig senere ikke tilstræffelig, og der blev derfor i 1871—72 paa samme Sted foretaget en Regulering af et større Hjælpeløb, som støder til Susaaen paa det samme Sted. Omkostningerne ved denne Regulering beløb sig, saavidt jeg husker, til mellem 15 og 16,000 Kr. Fordelingen af disse Omkostninger strakte sig videre; men den samme Egns Participanter kom med ind i Arealberegningen, og der blev saaledes atter af en almindelig Bøndergaard udredet mellem 100 og 200 Kr. Denne Regulering har paany vist sig utilstræffelig, og der foreligger atter Regninger og Overlag til at regulere Susaaen paa det samme Sted, hvor den blev reguleret i 1859. Denne Reguleringsplan vil maasse blive paabegyndt i indeværende Aar, og, saavidt mig bekjendt, lyder Overlaget paa mellem 20 og 30,000 Kr. Der vil altsaa forestaa endnu større Udskrivning for disse Lødsieiere der omkring, som have været med til at betale de to Reguleringer, som jeg før nævnte, i 1859 og 1872. Naar man nu ser hen til, at saaledes tre større Reguleringer falde paa et Lidsrum af 20 Aar og paa de Udgifter, som de have ført med sig, foruden hvad der endnu forestaar, vil det ses, at denne Egns Lødsieiere, som maa udrede disse Udgifter, lide store Tab. Der ligger derhos store Engstrækninger langs med denne Å, som hver Gang, Udgravningen finde Sted, forringes betydeligt, hvilket ogsaa hver Gang Landvæsenes Kommissionen har udtalt. De ere af den Bestaafsenhed, at de aldrig kunne komme under Ploven, og desuagtet maa der udredes betydelige Bidrag af dem, medens man tværtimod burde give Erstatning. For mig, som er lokaliseret paa denne Egn, stiller det sig saaledes, at det er paa høje

Lid, at Lovgivningen træder til, for at ikke Overbebyrdelser af den Slags for ofte skulle finde Sted. Jeg føler mig forvisset om, at, dersom det høje Things Medlemmer kjendte det Forhold, jeg her har omtalt, vilde denne Ændring til Lovforslaget om, at Amtsrepartitionsfonden udreder $\frac{1}{3}$ ved en Regulering, ikke møde Modstand. Jeg vilde have været tilbøielig til, naar der havde været Stemning derfor, at gaa med indtil Halvdelen. Jeg nærer ogsaa det Haab, at der, om ikke her, saa i det andet Thing vil være en Del, der deler Anskuelse med mig i denne Sag. Vi maa vel huske paa, at til det fremadskridende Agerbrug høre flere og flere Reguleringer. Naar vi se hen til de i de senere Aar stærkt tiltagende Nørlægninger, hvorved en dybere Bortledelse af Grundvandet finder Sted, saa har man Bevis for, at det ikke alene er sibe Jorder, der trænge til, at man udgraver Vandløbene, men det er Udgravninger fra de højt liggende Jorder, der tvinge de lavt liggende til at grave videre, idet Vandløbene faae et hurtigere Fald og ikke have Gøne til at tage imod den Vandmasse, som strømmer igennem dem. Heri ser jeg et Bevis for, hvor nødvendigt det er, at Amtsrepartitionsfonden træder til for at beskytte de enkelte Egne mod Overbebyrdelse. Jeg kunde være tilbøielig til at stille et saadant større Vandløb, som gennemløber et helt Amt, lige med en Amtsvei. Det kunde være billigt og rimeligt, at Udgifterne ved Regulering af saadanne større Vandløb, som gennemløbe et helt Amt, blive paalignede paa samme Maade som Udgifterne ved Amtsveie. Jeg vil saaledes tage som Exempel, at der er anlagt en kostbar Vei helt i Udkanten af et Amt. De Beboere, som bo paa den anden Kant af Amtet, komme aldrig til at nyde godt af den, men komme alligevel til at betale til den. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at henstille denne Ændring, som et æret Medlem og jeg have foreslaaet under Nr. 22 til § 11, til Thingets velvillige Overveelse.

Ordføreren. (Mourier-Peter sen.)

Jeg maa fraraade Thinget at følge Mindretallets Ændringsforslag til § 11 under Nr. 22 og det under 25 af det ærede 3die Medlem for 8de Kred. Jeg kan ikke indse, at der er nogen Grund til at gjøre Forandring i den gjældende Retts Bestemmelser. Lovudkastets Regel, saaledes som vi forefinde den i § 11, er netop stemmende med